

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Strângerea rîndurilor.

(p.) Când s'a ținut memorabila adunare națională dela Blaj, prima și cea mai imponentă manifestație a poporului românesc, a fost destul un singur om, *Simeon Bărnuțiu*, ca prin schinteile minții sale să lămurească situația și cu glasul său să provoace însuflețirea și *solidaritatea* celor patruzeci de mii de Români adunați la un loc.

În decurs de cincizeci de ani ne-am schimbat temeinic. Azi de s'ar țin o adunare românească ca și cea dela Blaj, poate-că a cincia parte din cei prezenți s'ar însinua la cuvânt, ca să lămurească situația, și ar lămuri-o întru atâta, încât ne-am despărți cu mult mai nelămuriți ca mai înainte.

Prea multă vorbă facem și prea puține fapte. Și mulți dintre aceia cari țin se-și spună și ei cuvântul în anumite chestiuni, o fac aceasta fără pregătiri serioase, fără o studiere mai amănunțită a temei, la care, poate-că împinși numai de dorul de a se vedea tipăriți în rapoartele foilor noastre, în șirul oratorilor, vin și se vorbească și ei!

Dar' vorba Românului: vorbă multă — serăcie! Să facem mai puțină vorbă!

Multă vorbă se face de o vreme încoace și cu „strângerea rîndurilor”. Forma însă în care se face, pare a avea mai mult un rezultat nefavorabil decât favorabil. Poate-că chiar din adins se face astfel, și poate-că chiar acest rezultat se dorește, din anumite părți, a se obține.

Când noi zicem „să ne strîngem rîndurile”, înțelegem acest apel adresat întreg poporului românesc de sub coroana sfântului Ștefan: „să ne închinăm bine rîndurile membrilor partidului nostru național; se stăm umăr la umăr, ca atunci când forul competent, comitetul național, ne va da avîsul, se putem intra în luptă cu toții, uniți în cuget, uniți în simțiri”.

Alți confracți ai noștri înțeleg însă strîngerea rîndurilor cu totul altfel. Și ei zic, că trebuie se stăm bine încheiați pentru o eventuală luptă, — dar' spun că trebuie să fie un centru, pe lângă care să se adune șirurile, ear' acest centru nu poate fi mai mult cel legal, pe care-l avem, comitetul național, ci — *densii*, cari au făcut asta și asta în chestiunea națională!

Prea seamănă treaba a reclamă de bălciu, menită a disgesta și a înstrăina

publicul tot mai mult de cauza căreia se crede a i-se face bun serviciu.

„Aici intrați oameni buni, în panorama noastră, unde puteți vedea omul uriaș, care s'a luptat cu bălauri și alte dihanii, unde auziți glasul căpitanului, nevăzut și necunoscut, unde clownii Faganapa și Arlechino se dau de-a tumba de te prăpădești de ris, — unchișii scot limba la public și-i arată diferite mirozenii, cu și fără *necs causal*. Aici, nu la vecinul!”

Curat doba mare din satra tirgului.

Noi suntem cei din urmă cari tragem la îndoială ori negăm serviciile *cuius* făcute în interesul binelui public.

Nu putem însă se scriem în contul nimănui ca un deosebit merit aceea ce a făcut, pentru-că ostas credincios fiind al steagului pe care a jurat, nu a făcut nimic mai mult decât și-a împlinit datoria; ear' aceea ce dator este cineva a face, nu merită distincție specială, și chiar dacă i-se dă, ar trebui refușată din partea sa ear' nu — singur se o ceară.

Centrul în jurul căruia au să se strîngă șirurile noastre îl avem; nu ne putem căuta altul; și în consecință, ofertul acelora cari ar dori să-l căutăm la *densii*, trebuie să-l refușăm cu mulțămire.

Noi avem organizația noastră politică, cea mai perfectă ce poate exista, și de pe terenul acestei organizațiuni nu repășim, nici de voe, nici de frica guvernului care crede că ni-a nimicit-o; altă organizație nu primim. Pe chestiunea aceasta nu incupe dar nici o discuțiune și nici un *debat* în discuțiune cu altă. O biserică sfântă avem, și aceasta e organizația noastră din care a eșit conferința noastră națională unde e reprezentat întreg poporul românesc, ear' în biserică avem un singur idol, programul nostru național. Altă biserică, ori alt idol, *strein* de biserică noastră, nu acceptăm!

Conferința noastră națională ne-a dat centrul pe lângă care are să se grupeze partidul, au să se „strîngă rîndurile”; alt centru nu se poate dar' nici închipul nici primi.

Că acest centru, a cărui activitate guvernul păcătos a împedecat-o dar' nu a nimicit-o, — făcutu-și-a datorința ori ba, e o chestiune asupra căreia se poate discuta, și va trebui să se discute, dar' nu acumă când focul ne arde la deget, și nu acolo unde unii confracți s'au pus să o discute, în organul lor personal: ci înaintea forului competent, în *conferința națională*.

Acela care a dat comitetului mandatul de a reprezenta poporul și a-i apăra interesele: numai acela are și dreptul de a-l trage la răspundere pentru eventuale greșeli ce le-ar fi comis. Alt for competent în cauză nu recunoaștem!

Se impută comitetului, că de o bună bucată de vreme nu a făcut nimica. Dar' nu se spune, că între criticele împrejurări, provocate chiar de mult accentuata „*situațiune schimbată*” ce putea să facă și ce avea să facă comitetul? Nimic mai ușor decât a zice că cutare lucru nu s'a făcut bine; dar' acela care o zice aceasta, dator e să spună și cum trebuia el făcut, ca să fie bine făcut?

Ce n'a făcut comitetul, și în special presidentul comitetului național? Nu a convocat conferința națională în două rînduri, pentru a-i da ocaziune ca singură să se pronunțe asupra situațiunei? E vinovat cineva, că guvernul a oprit ținerea conferențelor acestora în mod volnic și ilegal?

„Noi suntem gata a merge la o conferință națională chiar și atunci când ea ar fi oprită”, — zic domni cu „noua direcție” în „situațiunea schimbată”.

Frumoase vorbe și demne de toată lauda. Dar' din întemplerie conferința națională nu e compusă numai din „*jumătatea membrilor români din comitetul naționalităților*”, — *doi lei numer*, ci și din alți cam 180 de delegați ai poporului român. Dee-ne confracți cu „situațiunea schimbată” garanții suficiente, că toți acești delegați sînt aplicați a face pașul acesta și noi nu credem, că presidentul comitetului național să nu convoace imediat în care apoi nu glasul „tribunilor”, ci șueratul plumbilor eșii din puștile gendarmerești ar duce rolul de frunte.

Presidentul nostru e cel din urmă care se ferește de temniță ori de baionetele gendarmilor; dar' earăși presidentul nostru este cel dintău, care ferește partidul de rușinea ce l-ar pute ajunge atunci, când la o astfel de conferință nu s'ar prezenta poate nici chiar pomenita „*jumătate a membrilor români din comitetul naționalităților*”.

Să încetăm dar' cu recriminările și cu învinovățirile. Suntem membri ai unuia și aceluiași partid? Suntem adicți ai unuia și aceluiași program? Să ne punem capetele la olaltă, să ne adunăm mințile împreună, pentru a afla calea pe care se putem eși din situația în care ne aflăm, și să lăsăm imputările pentru altă dată, când ne vor fi zilele mai senine, căci azi sînt foarte triste și posomorite.

Să ne strîngem dar' șirurile și se stăm gata de luptă, la care glasul conducătorilor ne va chema negreșit atunci, când ei vor vedea că timpul și împrejurările sînt prielnice pentru luptă.

Sibiu, 17 Aprilie n.

Împăratul Wilhelm la București.

„Epoca” din București are știre, că visita M. Sale Împăratului Wilhelm II. al Germaniei la București, proiectată încă în anul trecut pe 10 Maiu c., a fost acum aminată. Se crede, că împăratul german va onora România și curtea regală din București cu inalta sa vizită pe la finea lunii Septemvrie, după terminarea manevrelor mari ale trupelor austro-ungare, la cari va asista și Sveranul german.

Românii și Lueger.

Alegerea de primar a energicului Dr. Lueger a produs o firească bucurie printre Români; lucru de sine înțeles. Românii din *Hafeg* au și dat expresiune acestei bucurii crescende adresând noului primar al metropolei monarhice o călduroasă adresă telegrafică. — Oare ajuns'a la locul destinației? (Nu știm, dar' ne temem, pentru-că a trecut prin — Budapesta.

Semne de crasă.

Vecinul candidat și poate chiar și pretendent la postul de ministru-president al Ungariei, contele *Khuen Hledervary*, ban al Croației, a umblat zilele trecute prin Budapesta. Din această împrejurare, unii politiciani jidano-maghiari trag piere, și nobilul conte a fost la Budapesta să pipăie pulsul partidului guvernamental, de il voeste acum ori ba de șef și stăpânitor peste ceata mamelucilor?

Greșită combinație. Banul Croației a fost la Budapesta să iee instrucțiuni dela Bánffy și Jeszensky, cum are să facă alegerile pentru dieta Croației, ca aceea să nu fie cu nimic „mai pe jos” ca alegerile din Ungaria.

Alegere dietală.

În 29 Aprilie n. se va face în Brașov alegerea de deputat dietal în locul dimisionatului deputat săsesc oportunist, *Schnell*, care pentru tăcerea sa în dietă a fost remunerat din partea recunosătorului guvern maghiar, cu un notariat public regesc. Adevărații Sași, așa numiți „*versai*”, au fost făcut oportuniștilor propunerea să aleagă laolaltă și în bună înțelegere un *candidat*, în care să se fie concentrată încrederea ambelor partide, dar' acest frumos act de soli-

daritate a fost ignorat, chiar respins din partea „*negrilor*” (Sași oportuniști) din Brașov, cari prea se încred în puterile lor. În consecvență „*versai*” și-au pus acum un candidat al lor, în persoana energicului lor conducător, avocatul Dr. *Carol Lurta* din Brașov, pe lângă care se crede că se vor grupa mulți și din partidul „*negrilor*”, scoțându-l astfel învingător la urnă.

După trănțelea la alegerile comunale, Sași oportuniști din Brașov ar merita să se împărtaşească și de această trănțelea electorală.

Agenți de asigurare.

Lipsele zilnice sînt multe, și mari, ear' retribuțiunea slabă, — de aceea caută toți funcționarii publici din Ungaria se mai pună mîna și pe câte un isvor de câștig — lateral. Mulți dintre ei sînt — agenți de asigurare. Guvernul lui Bánffy a aflat însă, că această ocupațiune laterală nu e compatibilă cu poziția unui funcționar public, de aceea a provocat pe toți șefii municipiilor să sisteze această inconvenientă.

Bre! S'a pus guvernul pe purificare, dar' o începe de jos, nu de sus, ca atât mai târziu să ajungă prin cercurile cari îi stau mai aproape.

Ceartă între mameluci.

Chestiunea incompatibilității, a provocat mare nemulțumire în sinul partidului guvernamental, și unii dintre mameluci, cari cred că serviciile lor aduse pe „altarul” guvernului, nu sînt răsplătite nici cu zece slujbe grase, — voesc să facă mare opoziție incompatibilității. Cei din Viena se tem, cum se vede, de această eventualitate, căci organul ministrului de externe, *Fremdenblatt*, s'a pus să-i îmblânzească și să-i amenințe cu luarea fiței dela gură pe toți nemulțumiții cari nu se astîmpără! Numitul ziar admoniază pe cei din partidul lui Bánffy, să nu facă revoluție și disidentă, să nu îngreuneze poziția guvernului, și să nu agraveze situația, pentru-că la *isbucnirea unei eventuale crize ușor li-se poate întempla să peară terenul de sub picioare*. Partidul liberal (din Ungaria) se nu comită dar' acte de sinucidere, pentru-că zace în interesul monarhiei întărirea și solidaritatea acestui partid, — așa zice *Fremdenblatt*.

A naibei și *cui* asta, ce elogiuri mai provoacă la adresa „liberalilor” noștri, chiar și din partea organului ministrului nostru de externe.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Benedetta.

— Leuanel Artur. —

Seniorul Girolamo Castiglione — un tînăr oficer iabia cu un amor înfăcărat pe dragălașa copilă Benedetta Orsini, fiica senatorului Francisc Orsini. Ea încă îl iubia. Dar' s'a început resbelul din Abyssinia, și tînărul oficer, trebuia și era dator să meargă și el în Africa.

Tristă din cale afară fu despărțirea pentru fericirii îndrăgostiți, dar' sortii nu te poți opune.

— „Dumnezeu cu tine, adorata mea Benedetta — zise la despărțire Girolamo, sărutînd de nenumărate ori plețele blonde ale iubitei sale; — așa că nu mă vei uita, precum și eu nu te voi uita, dragă? De mă voi sfârși pe câmpul de luptă, ultimul meu suspin va fi al tău...”

Copila sdrobotită de dureri, nu putea vorbi de suspine, își plecă capul pe umărul iubitului ei, și plânse înset și dureros.

Pe urmă s'au despărțit...

Benedetta multă vreme stătu încă în locul despărțirii, unde poate pentru ultima oară „și-a văzut iubitul... Să l uie pe acela, pe care întru atâta îl iubește? pe acela fără

de care vieța fi părea pustie, rece și fără farmec?

Nu, nici-odată... nici-odată!...

Și timpul trecea în năvalnicul său curs.

— Girolamo poate s'a luptat deja cu conșoții sei de arme în contra aceluiași popor sălbatic, în mările căruia dacă va ajunge desigur n'o s'o mai revadă nici când pe seumpa sa Benedetta.

Și nici o scrisoare, nici o veste nu sosea dela el — și Benedetta s'ermana aștepta mereu, spera mereu.

Și după un timp îndelungat în urmă totuși primi o scrisoare dela el Nemărginită a fost bucuria s'ermanei copile, căt se simția de fericită. Cu sărutările ei ferbinți de mii de ori acoperi dragălașa scrisoare, care-i tălmăcea inima lui cuprinsă de un amor sincer și curat, îndurerat prin greutatea despărțirii...

Și earăși trecu timp îndelungat, fără ca să primească vre-o veste dela el, și sufletul s'ermanei copile se sbuciuma în durerile neliniștei pentru soarta iubitului ei.

Avea tatăl seu un amic sincer, pe Roberto Cavaliero, care deși era un bărbat înaintat în etate, era destul de simpatie și pe lângă aceea și avut...

Acesta încă din copilărie o cunoștea pe Benedetta, — dar' Benedetta nu-l putea suferi.

Cavaliero — văzînd cum se mistue Benedetta în dureri, și cum desperarea i-se poate ceti din față, cercă în tot modul

posibil să o mângăie, firește fără folos, căci Benedetta devenea tot mai tristă și mîngierile lui seci îl făceau tot mai nesuferit înaintea Benedettei.

Și timpul cu dureroasa stare de lucruri pentru Benedetta doinea tot mai de nesuferit. Molestările zilnice ale lui Cavaliero îi făceau nespun de rău, și neliniștea că nu mai primește nici o veste dela iubitul seu o apropia de desperare.

Într-o zi tatăl intră în chilie, și o află zăcînd la fereastră, privind visătoare cum apunea soarele, întraurind cu ultimele-i raze cupoală dela biserică sfântului Petru.

— „Și cum te adii dragă? — o întrebă tatăl seu.

— Multumesc tată, bine.

— Dar' fața ta te-arată altcum; tu ești palidă și această paliditate demult am observat-o.

— Nu fi îngrijat tată dragă, sînt de tot bine.

— Te grijește bine dragă, căci imbolnăvindu-te nu numai mie „mi-ai pricinul supărări, ci și amicului meu Cavaliero.

— De ce și lui? nimic nu-mi pasă de el...

— Nu vorbi așa despre el, dragă. El, totdeauna a fost așa de bun față cu tine, și numai fericirea „ți-a dorit. Vezi și acum „ți-a cerut mîna...”

Benedetta la început tresări surprinsă, dar' în momentul următor răspunse cu liniște calmă.

— „Să știți însă, iubite tată, pentru a te pute orienta în viitor. Inima mea nu e liberă, eu iubesc pe cineva și a altuia nu voi fi nici-când.

— Acestea sînt numai palavre — răspunse tatăl seu — „Iubire” astăzi nu există și nu-i permis să existe... Mintea, și numai mintea trebuie se vorbească. Eu încă ți doresc fericirea dar' mintea mea îmi spune, că cel mai bun pentru tine e Cavaliero.

— Nici-odată, nici-odată, acesta „mi-e ultimul cuvînt tată, erupse Benedetta în un exces de profundă durere, astupându-și fața-n palme.

— Bine — răspunse tatăl iritat, prin „cuvîntul tău ultim” — ai rostit sentența de moarte asupra tatălui tău. Sîntem cu totul ruinați materialmente și numai Cavaliero ne poate ajuta, fiind el foarte avut. Dar' aceasta numai atunci o va face, când tu vei fi soția lui. Acum alege între „iubire” și între „vieța tatălui tău”.

Benedetta începuse să plîngă cu durere...

— Ah, cât de nefericită sînt; zise ea. Cere dela mine „și vieța” și eu fericită o jertfesc pentru tine, numai aceasta una nu o cere...

— Cumpenește bine lucrul, ai trei săptămâni de cugetare, e vorbă de vieța tatălui tău — îi răspunse tatăl seu părăsind chilia.

Sufletul Benedettei se sbuciuma în o luptă înfricoșată: să-și jertfească ea oare fericirea sa proprie pentru fericirea tatălui seu,

căci doar' îl iubea nespun? Dar' atunci ce va zice, ce va crede el despre ea, reîntorcîndu-se și aflîndu-o în brațele altuia, când ea l'a jurat credința eternă...

Și în atări sbuciumări nici ziua și nici noaptea nu avea pace s'ermana copilă, mereu se întreba, că oare ce să facă?...!

Și zi de zi trecea, și trei săptămâni erau aproape la sfîrșit. Benedetta în fiecare zi urmărea cu viu interes prin ziare numele aceleora, cari se întorceau din Abyssinia în patrie, și a acelor cari au picat pe câmpul de luptă, dar' numele lui nu era nicăiri.

Eră cea din urmă zi a celor trei săptămâni, pe cari tatăl seu l-le-a dat ca re-stimp de cugetare.

Benedetta din nou luă în mînile ei tremurînde ziarul, și între cei cari au picat pe câmpul de luptă, află și numele seniorului Girolamo Castiglione... Lovitura aceasta a fost prea grozavă pentru inima ei fragedă bătută de atâtea dureri, și căzu fără simțiri leșinată.

Biserica sfântului Toma e frumos iluminată. O mulțime mare de popor umple biserica, și luminile împraștie raze feerice pe fețele curioase ale oamenilor. Va fi o cununie strălucită...

Deodată răsunar organele înduioșor și solemn toți ochii se îndreptară spre ușe... ei veneau.

DIN AUSTRIA.

Protestațiunii.

De oare-ce chiar a treia zi după deschiderea Reichsrathului izbucnise mai întâi criza parlamentară, din cauza încheierii anevoioase a majorității în camera deputaților, ear' apoi și criza ministerială, — nici n'am ajuns să dăm seamă de toate lucrurile importante petrecute în parlament înainte și după cele două crize. Completăm acum, când parlamentul prăznuiește și pausează, până la 26 ale curente.

Îndată în prima ședință a camerei deputaților ținută la 30 Martie, după ce ministrul-pretor, luând cîntău cuvîntul pentru a ruga pe presidentul provisoriu, să se defigă cît de curînd ziua în care să se aleasă deputația regnicolă pentru statornicirea cnotei (ceea-ce s'a înălțat apoi totori în ultima ședință înainte de vacanțele Paștilor). — partidele autonomiste, anume, a cehilor-tineri, a pro-protestarilor mari conservativi din Boemia și a cehilor clericali, au spus, rînd pe rînd următoarele protestațiuni în chestie de drept. Le aducem întocmai, după dările de seamă parlamentare.

Declarațiunea cehilor-tineri. Dr. Engel dă citire următoarei declarațiuni:

„Intrînd de nou în camera deputaților a Reichsrathului, noi, reprezentanții poporului ceh din țările coronei boeme, ne ținem de datorință a da expresiune conștiinței noastre nesdruncinabile de drept carea e în-treg poporului reprezentat de noi și a declara că, pîsînd noi de fapt pe terenul Reichsrathului, nu lăsăm nimic din dreptul public al regatului și al coronei Boemiei, drept întîrit de repetiție ori prin jurămîntele coronei și recunoscut prin diferitele acte de stat, mai în urmă prin preafacutul rescript al M. Sale împărațului și regești apostolice, împăratului și regelui Francisc Iosif I-lu cu data de 12 Septemvrie 1871; și că ne vom întreprinde cu toată puterile, ca acest drept să-și ajungă deplina și faptică sa valoare și realizare. În acest sens aderăm la declarația de drept public făcută în această casă de către deputații din Boemia cu data de 23 Septemvrie 1879 și aceea cu data de 8 Aprilie 1891 și sîntem gata a conlucra din răspuneri în acest sens la propăgirea monarhiei întregi și a tuturor popoarelor și țărilor ei, tari în convingerea, ca apărarea loială a drepturilor garantate prin documente și imprescriptibile al tui și binecuvîntare nu numai acestor țări, dar' a monarhiei întregi.”

Declarația proprietarilor mari: Conte Pálffy dă următoarea declarație:

„În numele și la înăscinarea tuturor deputaților grupului proprietarilor mari conservativi din Boemia avem onoare a declara, că, ținînd sus și tare la vederile despre drept public ale partidului nostru, am intrat în această înaltă casă cu aceleași rezerve și cu aceeași declarație de drept public al coronei Boemiei, cărora le-au dat expresie predecesorii nostri în anul 1879, intrînd în Reichsrath.”

Declarația Cehilor clericali: Deputații cehi clericali Dr. Stoiar și Šramek aștern următoarea declarație:

„În frunte era Benedetta albă, ca ceara de albă, cu ochii plecați la pămînt, adăverat tip al suferinței, la brațul lui Cavaliero.”

„Ce ânger de femeie”. Cât e de palidă sîrmana.

Nu se potrivește... Se crede, că nu-i place mirele — se auzea șoptindu-se prin mulțime.

În urmă ajung la altar. Cu fața strălucitoare de bucurie o conduce Cavaliero pe șovăitoarea Benedetta, lângă treptele altarului.

Preotul ținînd o vorbire minunată, apoi se întoarse spre mulțime:

„Dintre cei de față nime nu are să excepționeze această căsătorie. — Urmă-tăcere mormentală... Deodată însă se face o mișcare neobișnuită, mulțimea de popor se desface în două părți, și un oficer tînăr cu capul legat, dar' avînd o statură marțială apare și vine înaintea altarului și oprindu-se strigă cu glas răsunător: „Căsătoria aceasta nu se va întîmpla nici - odată. Femeia n'a jurat sincer, ea numai pe mine m'a în-bește...”

Toți priveau cu mirare această scenă neașteptată, fără să o înțeleagă.

Benedetta se întoarse spre dînsul... O clipă îl privi cu ochii mari ca în aiurare; ea nu-și putu crede ochilor, dar' în clipa următoare un strigăt de bucurie îi sgudul peptul...

— „Girolamo, scumpul meu Girolamo, numai a ta voi fi, dragă, pe vecie” — și cu ochii plini de lacrimi se aruncă în brațele lui... și multă vreme au stat așa îmbrățișați, fără să putea da seamă de nemărginita lor fericire...

Trad. de Emilian.

„Subsemnații se vîd îndemnați a declara, că aderează pe deplin la declarația de drept public al regatului Boemiei, pe care au făcut-o deputații cehi în 1879 intrînd în această casă.”

Declarația Croaților.

Croații din Reichsrath asemenea au dat o declarație de următorul cuprins:

„Subsemnații deputați croați își țin de datorință, deși regatul Dalmației de fapt face parte din regatele și țările reprezentate în Reichsrath, a declara, că el totuși de jure face parte alcătuitoare a întreg regatului Croației. Acest drept e întemeiat pe tratatul dela Te-linie din anul 1527 și pe sancțiunea pragmatică din anul 1712 și-și găsește îndreptățirea în diferite manifestațiuni și conlucări din partea factorilor legislativi ai regatelor Dalmației și Croației. Dreptul acesta a găsit recunoașterea și în dreptul public acum în ființă al monarhiei austro-ungare și a fost întărit în documentul de încoronare al Maiestății Sale împărațului și apostolice regești, ca Rege al Ungariei și Croației. Acest drept a mai fost scos la iveală atît în numeroase adrese înaintate către regele, cît și de însuși Maiestatea Sa în rescriptele sale respective, precum și întărit în ultimul alineat al art. 3 al patentei împărațului dela 26 Februărie 1861, editate în urma diplomei împărațului dela 10 Octomvrie 1860, care diplomă se referă la situația de drept public al regatului Dalmației. Acest alineat sună: „De oare-ce însă n'am luat încă nici o deciziune privitor la situația de drept public al regatului nostru dalmatin față cu regatul nostru al Dalmației și Croației, orînduirea de țară (Landesordnung) editată pentru regatul nostru al Dalmației nu poate de astă-dată să intre încă în deplină vigoare.”

„În sfîrșit dreptul acesta a ajuns sancțiune formală și în §§. 65, 66 ai compromișului încheiat între Ungaria și Croația, care alcătuiește o parte integrantă a dreptului public al monarhiei austro-ungare. Pomeniții paragrafi stabilesc anume, că Dalmația face parte din teritoriul regatelor Dalmației, Croației și al Slavoniei. Subsemnații declară așadar, că vor lua parte în mod loial la lucrările constituționale ale acestei înalte case, fără însă a prejudicia poziției de drept public al regatului Dalmației.”

Înnoțatul lui Virgil.

La granița greco-turcească.

Cu cît mai multe amănunte sosesc acum despre năvala de peste graniță a bandelor de voluntari greci, cu atît mai mult reiese că întreprinderea n'a reușit. Băndeale au fost răspândite cu pierderi însemnate. Dintre toți însă mai mult au suferit voluntarii italieni. Mulți dintre ei au plecat prin Volo la Atena spre a se reîntoarce acasă, — așa spun depeșile de azi, adăogînd că frigul care domnește în Macedonia și tot felul de lipse i-au descurajiat. Eată spre pildă ce telegrafiză coresponden-tul din Atena al lui Times: Nu mai încap în doială, că cea mai mare parte a voluntarilor au fost respinși. Numai detașamente mici au înaintat ceva către nord retrăgîndu-se în munții Grevena. Le Calambaka (în Thesalia) au sosit numeroși răniți, așa încît spitalul nu ajunge. „Ethnike Hetairia” are de gînd a pune din nou la cale aceste bande. Înfrîngerea voluntarilor a produs în Atena mare descurajare. Speranțele într-o surecție macedoneană sînt distruse. Se crede, că Turcii au prins și pe cunoscutul conducător al insurecțiilor Kometos. Alaltăieri au sosit în lagărul dela Arta (în Epir.) 250 desertori d'ei bandei voluntarilor, scuizându-și fapta prin foame și adăogînd că mai multe zile d'arînd erau fără pîne și bani.

Don Chisciotti din Roma, confirmă, că băndeale grecești au fost înfrînte în mai multe locuri.

La Creta.

Eacă ce spune o depeșă din Atena, cu data de 14 Aprilie:

„Purtarea Englezilor și a Rușilor la Creta începe a produce aici oare-cari temeri, căci amîndoi par' a se pregăti pentru a rămănea acolo în mod durabil, ei ridică întări-torii întinse, provîzîndu-le cu tunuri în belșug. Și atitudinea lor față cu populațiunea s'a schimbat cu totul. Turcii sînt acum brucești la ori-ce privilegiu, ear' creștinilor li se fac înlesniri pe cît se poate numai. Englezii împart în Can-dia ajutor de bani în belșug printre familii creștine care duc lipsă. Toate acestea, ba chiar și urmarea bombardamentului a trezit aici temerea, că cele două puteri urmăresc un plan ce merge departe, plan care are foarte puțin a face cu pacificarea insulei. Deocamdată se fie constat numai atîta, că și aici a dispărut cu totul credința într-o politică neinteresată a Englezilor față cu Cretanii.”

În Atena.

Cu data de 15 c., vorbește o depeșă din Atena: Știrile dela graniță sună foarte contradictorii, totuși apare din ce în ce mai clar, că toate cetele de voluntari, cari năvăliseră în Macedonia, au fost respinse și earăși se găsesc pe pămînt grecesc. Și aici se dă pe față tot mai mult părerea, că întreprinderea Hetairiei a fost cu desăvîrșire prematură.

Azi la cameră, a întrebat deputatul Carapanos, dacă e adevărată știrea despre negocierile directe între Grecia și Turcia privitoare la Creta, dar' că o atare înțelegere a fost zădărnicită în urma intervențiunii unei puteri. Ministrul-president Delianis a răspuns, că începutul negocierilor s'a întîmplat prin mijlocirea cu desăvîrșire oficioasă și contestă în scop hotărît, că o putere oare-care ar fi încercat a împiedeca o înțelegere directă.

La Constantinopol.

Lui Standard din Londra i-se telegrafează din Constantinopol, că „Duminea trecută pe timpul cît țin primul consiliu de miniștri, sultanul a stat în comunicație telegrafică neîntreruptă cu Țarul și cu împăratul Wilhelm. Sfatul acestora va fi decizător.”

Chestiuni bisericesti.

Din diecesa Orăzii-mari.

— *Reflexiuni la broșura „Chestiuni bisericesti” de un preot român gr.-cat.* —

(Urmare și fine)

Teologii absolvenți.

Ca teologii absolvenți, înainte de a trece la parochii — după cum zice autorul broșurii „Chest. bisericesti” — se fie aplicați cîțva timp învățători, este o idee, care între împregiurările de azi, nu se poate realiza. Unde ai pute aplica un tînăr matur și absolut de teologie? În stațiunile cele bune învățăto-rești nu se poate decât numai dacă vom alunga pe învățătorii buni și aprobați, — din acele stațiuni.

În stațiunile așa zicînd perpetuu vacante, unde salariul învățătoresc variază între: 100 fl. — și patru sute rele (160 fl.), cum s'ar pute aplica un tînăr, care cel puțin 12 ani a stat prin școale?

Contingutul destul de mare al pro-și din împregiurarea tristă, că Românul, după-ce a trecut prin atîta amar de școală, numai preot se poate face pentru-că celelalte cariere sînt infundate.

Cînd treburile între frați așa stau cum stau, mîo doare și pe mine, ceea-ce îl doare pe colegul meu cu salariul profesorilor dela gimnasiul din Beiuș, însă și interesații, și cei cari sînt ceva mai departe interesați, privească nițel și în laturi, și de cumva vom observa cu toții, că prin împregiurarea, că noi răbdînd în cătva neajunsuri, câștigăm în-tregul, se zicem cu sf. Pavel: „mai bine nu voiu mîncă carne în veac, ca să nu fac smînteală fratelui meu”. Așa îmi închipuiesc eu frații buni, frații adevărați.

M'am abătut nițel dela obiect, însă revin!

La casul, cînd nici decum n'am pute urca salariul învățătoresc în cele 60 parochii la minimum pe lângă care am pute avé acolo învățătorii cum se cade, eu aș fi de părerea că combinîndu-se salariul învățătoresc cu cel preotesc, se se concreadă preotului și conducerea școalei, ear' pentru-ca inspectorul rege-sec se nu poate avé ceva de obiecționat, preotul respectiv se fie dator a face în timpul posibil examenul pedagogic.

Ear' pentru-ca teologii absolvenți se nu stee risipiți pe ici pe colea, pentru-ca aceia în toată privința se poată fi după recerîțele timpului de azi la înălțimea misiunii ce în viitor li așteaptă, pentru-ca poporul nostru se-și capete preoți provîzuți cum se cade cu merindea vieții — de oare-ce cancelaria episco-pească se țină cu mari spese, și agendele cancelariali din zi în zi se tot sporesc — pen-tru-ca dîintr'un lucru bun se se poată stoa-ce mai multe foloase salutare pentru biserică și națiune, cu sficală întreb: nu ar fi bine oare, că acei 6—7 tineri cari după calcul mediu termină la an cursurile teologice, se stee în Aula episcopoească, întrebîndu-se la ce va cere trebuință? Tot din numărul tinerilor în disponibilitate, până țină aceea, nu s'ar pute aplica oare un număr oare-care în seminarul domestic ca instructori în clasele unde este lipsă de instructor, pentru-ca studenții din clase superioare, se aibă la dispoziție mai mult timp pentru sine însuși.

Din cele aci atinse, am putea ajunge cu timpul la următoarele foloase:

Tinerimea noastră ar rescumpăra foarte bine timpul cu activitatea ce o ar desvolta în centru. Poporul la timpul seu, ar căpăta oameni deprinși în ale cancelariei, deprinși în

cele rituale; ordinariatul și consistorul avînd ocașiune a cunoaște din cea mai de aproape intuițiune oamenii sei, i-ar putea întrebuița pe unul fiecare acolo, pentru locul și împrejurările, la cari potrivit îl va judeca.

Tinerimea, avînd ocașiunea de a participa zilnic la timpul seu, la toate ceremoniile sacre, ieșită în viața rurală, nu ar fi silită cea mai mare parte a ei, să privească cu pri-lejal împlinirii funcțiunilor sacre la învățătorul sau cantorul seu, așteptînd dela acela semnul cănd are să facă una, cînd alta, pentru evi-tarea confusiunii în celebrarea celor aparținî-toare oficiului seu.

Cînd subalternul, a ajuns să fie suflerul principalului seu, asta se întîmplă în de-trimental reputațiunii unuia din doi.

Tinerimea absolută de teologie, împăr-țită oarele asfel, ar putea fi în stare a asculta cursul din pedagogie, cu finea anului ar putea face chiar și esamenul din pedago-gie, ear' ajuns în parochie de aceea care nu-i în stare a salarisa un învățător, non de-metit preot, pe lângă modalitatea spusă mai sus și chiar după prescripsele regulamen-tului de învățămînt ar fi potrivit ca se con-ducă școala.

Esamenul din pedagogie, încă și ace-lora le-ar prinde bine, cari după împrejurări nu ar avea a funga în locuri de aceea, unde postul învățătoresc nu se poate împlini decît de un preot-învățător, ci bine prinde și acolo unde preotul, în urmarea oficiului seu numai directorul și catechetul școalei are să fie.

Referitor la tinerii în disponibilitate încă ceva:

Bravul profesor de preparandie și ac-tualul vice rector al seminarului domestic gr. cat. din Oradea-mare, încă pe timpul cînd era în Aula episcopoescă, după o muncă grea de mai mulți ani, aducînd în ordine biblioteca diecesană, a făcut și catalogul acelei vaste și prețioase biblioteci. Sub conducerea lui sau fiind dînsul ocupat, sub conducerea altui bărbat de specialitate, nu s'ar mai afla oare cîte ceva de orînduit prin biblioteca diecesană?

Oh! de ar avea preoțimea noastră ba-rem ceva la îndemînă din cele multe și fru-moase, ce într'un mod inaccesibil de ea, zăcîră până mai eri-alaltăieri în pulberea și muzeala bibliotecii!

Unde am fi noi?! unde turma concre-zută păstoririi noastre?!

Fiind vorba aci de vasta și frumoasa bibliotecă diecesană, de oare-ce în locuiri unde astăzi stă, e într'un loc primejduit de foc toți oamenii de bine drept au să fie îngrijăți, cu atît mai ales, că o mare parte din nestimatele neamului nostru, zac acolo.

Îngrijirea oamenilor nostri chemați ar trebui să se nască și din împregiurarea, că cele mai prețioase manuscrise din acea bi-bliotecă azi-mîne și mai accesibile vor să de-vină, din împregiurarea, că — har Domnului pe de oparte — „as-buchi” la noi începe a-și fi jucat mendrele, mîne-poinăme, dacă am vol să ne scoatem tesaurii din potcoave să o facem asta de cu bun timp, până cînd mai avem oameni din generațiunea mai veche, potriviti pentru acel lucru; ca nu cumva mai tîrziu să fim nevoiați numai cu bani grei a ne procura dascăl mîscălesc, ca să ne în-vețe de nou as-buchi, numai și numai ca să ne putem folosi tesaurii neamului nostru!

Cînd spusese mele în materia de mai nainte ar rămănea, versul celui ce strigă în deșert, iar ridice rugarea mea către Academia Română zicînd:

Operele nemuritorilor Gregorin Șincai și Samuilă Micul Clain, în cea mai mare parte imediate, zac ascunse dinaintea ochilor a toată suflarea românească și imperios reclamă ajutorul teu.

Scotîndu-le acelea din întunerecul pul-pitelor, și mai mărească, și mai scumpă, și mai frumoasă ne-ai fi.

Am scris sine „ira et studio”. Am scris în buna credință, ca sfînta cauză se ia un avînt mai spre bine. Am scris anonim, ca să nu mi-se spargă capul spunînd adevărul.

Un alt preot rom. gr. cat.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 77) vorbește despre descoperirea pe care crede Magyar-ország că a făcut-o atunci cînd a constatat în public că „o parte a cetățenilor Ungariei astăzi este de fapt pusă în afara de lege” și zice: „și ea revine la noi.”

„Dacă ar fi învins Bartha Miklos la ale-gerea dietală din Szegedvár, de sigur, că as-tăzi n'am fi avut satisfacția să cetim consta-tarea. Dar vîzîndu-o negru pe alb, trebuie să surîdem, căci ceea-ce malconțenilor din tabăra Ugro-Bartha li-se pare nou, „mal-conțenții naționalităților” au esperiat de mult, încă de pe timpul, cînd în locul celui „en-fant terrible”, care astăzi guvernează cu „ab-

solută putere” asupra „păcătoșilor”, ca și asupra „dreptilor”, se afla dascălul și patro-nul lui, Tiaza Coloman.”

Dreptatea (nr. 76) reproduce în tradu-cere un articol apărut în Alkotmány.

CRONICA

Sibiu, 17 Aprilie n. 1897.

Serbare școlară în București.

Sămbătă seara societatea profesorilor secu-dari, fundată în scopul înălțării învățămîn-tului din România, a dat o festivitate școlară în sala cea mare a palatului Ateneului. M. Sa Regele, precum și Principele și Principesa României, împreună cu marea Ducesă de Hessa și de Rhin încă au existat la această frumoasă serbare. La sosire au fost întim-pinați de domni membri ai comitetului socie-tății, cari oferiră frumoase flori Principesei Maria și Mariei Ducese; de dl C. Exarcu, pre-sedinte Ateneului; de dl prefect al capitalei și de mai mulți membri ai corului profesoral. Suveranul, precum și Altețele Lor Regale, urmăriră cu un viu interes și atențiune deo-sebitele producțiuni musicale și literare, di-feritele jocuri gimnastice, executate cu elevii liceului Lazăr, apoi mai multe dansuri na-ționale.

Inundații în România.

În scrie, că Dunărea venind mare s'a revîrșat la Cetatea, inundînd porul; tot așa la Bechet, unde peste 500 de pogoaane de semă-nături sînt sub apă. Jiul s'a revîrșat la gura sa în Dunăre, inundînd câmpiile. Apele rîului Ialomița au inundat comunele Moldoveni și Lunca-Speteni din județul Ialomița. Rîul Sărata s'a revîrșat și a inundat comuna Bărbulesci, luncile cîntului Poșta și comunele Manasia și Alexeni. Rîul Rîmnicul Sărat a inundat mahalaua din josul orașului. Siretul a inundat comuna Independența. Bistrița crește din ce în ce mai mult; singurul pod rămas este cel de lângă Lespezi; toate cele-lalte sînt rupte. Rîulețul Ozana s'a revîrșat și amenință orașulul Tîrgu-Neamțu. Bahluiul s'a revîrșat de asemenea și a inundat o parte din tîrgul Podul-Iloaei.

De iubileul Monarhului.

Ca de păstrare din Carlsbad a votat într-o ședință generală extraordinară 150.000 fl., pentru ridicarea unui nou spital. În același scop ace-eași casă a mai votat anul trecut 100.000 fl. Spitalul se va deschide la iubileul de 50 ani de domnie al M. S. Monarhului nostru.

Atentat politic.

Miercuri un intere-sant atentat politic s'a comis în Berlin. Înainte cu cîți-va ani unul dintre cei mai înverunați adversari ai lui Bismarck, pe atunci atotpu-ternicul cancelar german, era Joachim Gelsien, cunoscut ziarului „Reichsglocke”, care ataca zi de zi pe omul de fier. Opinia publică se îndrîjise atunci atît de tare contra lui Gelsien, încît el a trebuit să parăsescă imperiul, și abia zilele acestea a revenit la Berlin. Mier-curi înainte de amezii Gelsien se preumbla pe alea „Unter der Linden”, cînd în fața a sute de oameni un aderent fanatic al lui Bismarck se năpusti asupra lui și începî să-l loviască fără milă. Nimeni dintre sutele de pri-vitori nu s'ri în ajutorul bietului om, care abia după multe sfîrșiri putu scăpa. Gelsien, deși pe jumătate orb, a numit la poliție pe atentator, spunînd că l'a recunoscut după voce.

Uciderea unei familii.

În guver-namentul rusesc Cernigov s'a comis deunăzile o crimă feroasă. Maiorul pensionat Pirodovov, dimpreună cu soția sa și cu un nepot de 8 ani, au fost aflați omorîți la locuința lor. Ucigașii n'au furat nimic. Bani și hîrtiile maiorului s'au găsit pe masă, stropite de sînge. Ucigașii i'au pierdut urma. Maiorul era în vîrstă de 78 ani.

Remunerare funebă.

Locuitorii neguroasei Anglie nu-s nici ei chiar așa de serioși, cum li ținem noi, cei din depărtare. Au și ei umorul lor. Dovadă casul următor. În-tr'un suburbiu al Londrei, în West-Bromwich, trăiește un om, care deja de un pîtrar de secol își împlinește în cîinste și omenie trista funcție de îngropător. În considerarea meritelor sale, reprezentanța comunală a hotărît unanim, se-i dea o remunerație vrednică de greaua muncă. Și ce credeți, că i-s'a votat? Aur, daruri lo-gate ori alte asemenea lucruri de preț? Aș, i s'a adus la cunoștință, că reprezentanța i-a acordat în tîntirim — un loc de onoare.

Sinucidere în teatru.

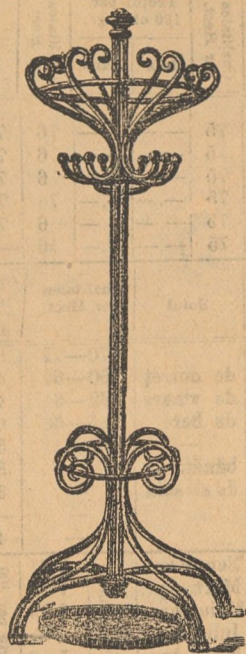
În teatru din Khar'kov s'a petrecut zilele acestea un cas sângeros. În cursul reprezentației un spec-tator numit Goltenski s'a împușcat cu un re-volver. Pușcătura a provocat o spaimă uriașă în public. Curtina a fost lăsată jos. Într-o scrisoare lăsată urmă, sinucisul zice că s'a îm-pușcat în teatru, pentru-ca senzația se fie mai mare.

Ucigaș achitat.

Înaintea curții cu jurați din Viena s'a pertractat alaltăieri pro-cesul intentat hotelului vînzare Neshyba, care omorise anut trecut pe amorozele soției sale. Jurații au achitat unanim pe ucigaș. Sen-tența, în felul ei fără păreche în Austria, a provocat enormă senzație în Viena.

Fratricidiu.

În O-Besse s'a săvîrșit septemăna aceasta un sângeros fraticidiu. Într-o cărîmă își petreceau la vin frații Alec-sandru și Ioan Gospodinac. Peste cîțva timp s'au alăturat la ei și frații lor maștri: Gruja, Lyubo și Gyuro. Deodată Gruja scoase din buzunar un revolver și fără de a zice un cuvînt îl slobozi asupra lui Alexandru Gos-

Când cumpărați mobile
se cumpăniți bine
ce fel și unde se cumpărați. Cele mai practice
mobile sunt

mobilele
din lemn încovoiat,
fiindcă sunt frumoase
durabile și ieftine.

Cea mai mare alegere de astfel de mo-
bile, în forme cele mai plăcute și cu
prețuri cele mai ieftine

se găsește la

Fabrica de mobile

a societății pe acțiuni [969] 10-12

în Turceansky Sv. Martin (Turóc-Szt.-Márton).

Prețuri curente ilustrate trimitem ori-și-cui la cerere gratis și franco.

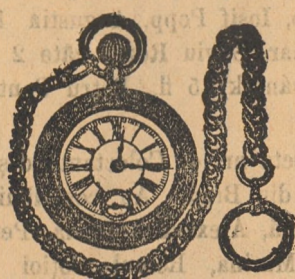
Când veți comanda, provocați-vă la acest anunț.

Nici-odată

nu se va da rara ocazie de-a procura
pentru numai fl. 3.50

următoarea colecție splendidă de
obiecte:

10 bucăți fl. 3.50.

- 1 orologiu de buzunar prima anker remontoir, umblă regulat, 3 ani garanție.
- 1 lanț de orologiu, fin de goldin.
- 2 inele de goldin, cu simili brilliant și rubine.
- 2 bumbi de manșetă, goldin cu mehanism patentat.
- 1 ac frumos cu broșă pentru dame.
- 3 bumbi de cămeșă la piept, goldin.

Toate aceste zece splendide giuvaere
dimpună cu orologiul remontoir anker,
costă numai [955] 4-6

fl. 3.50

Se trimite per Nachnahme prin

Alfred Fischer,

liferant al

societății oficialilor c. r. de trenuri.

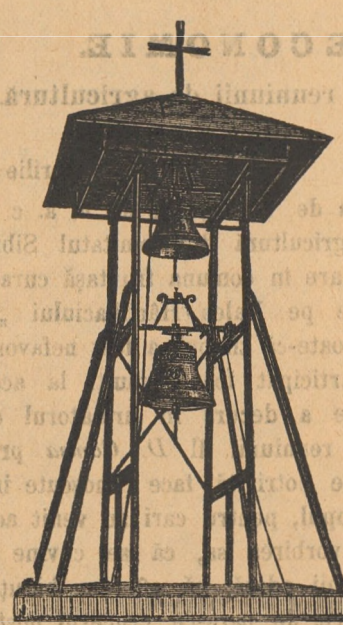
Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Pentru lucrurile neconvenite se retrimite banii.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote

Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabric, [785] 4-26

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum
la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe
spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă
garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de
fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în
ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture
prin cea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari
au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu
vibrația mai voluminoasă decât clopotele turnate după
sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300
kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut
după sistemul vechi.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor
de fer bătut, de sine stătător, — spre preadjustarea
clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut. — ca și
spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de
300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimite la cerere gratuit și franco.

Auziți, vedeți și vă uimiți!

Sensațiune!

Fac prețuri neerezut de ieftine la aceasta

desfacere finală

de oroloage veritabile de Genf cu mecanism de precisiune
și garanție pe 5 ani.

1 orologiu remontoir de goldină cu capacuri admirabile, gravate ori lucii,
în nimica deosebit de cele de aur veritabil, cu un lanț frumos de goldină și re-
gulat punctual, mai nainte fl. 10.—, acum a fl. 5.75 cu
garanție de 5 ani. 1 orologiu remontoir de argint
cu capac dublu de argint veritabil de 13 uncii, cu me-
canism de precisiune și garanție pe 5 ani cu un elegant
lanț aurit, mai nainte fl. 18.—, acum fl. 9.—. 1 orologiu
remontoir, Prince of Wales, de argint veritabil cu
capac dublu, 15 rubini, mecanism de precisiune și garanție
pe 5 ani, cu lanț elegant mai nainte fl. 20.—, acum
fl. 11.—. 1 orologiu anker de argint veritabil
de 13 uncii aurit în foc, cu mecanism de precisiune și
garanție pe 5 ani, cu un elegant lanț lung, ori scurt,
mai nainte fl. 18.—, acum fl. 11.—. 1 orologiu re-
montoir pentru dame de aur, cu mecanism de
precisiune și garanție pe 5 ani, cu lanț elegant aurit,
mai nainte fl. 22.—, acum fl. 15.—. 1 orologiu re-
montoir pentru domni de aur, cu mecanism de
precisiune și garanție pe 5 ani, mai nainte fl. 55.—, acum fl. 35.—. 1 inel
de aur cu sigil pentru domni sau dame, fasonul cel mai nou, din aur de 14
carate probat din oficiu, cu peatră roșie, verde, albastră după plăcere a fl. 5.—,
6.—, 7.—, 8.—, 10.—. 1 inel de aur cu diamant veritabil probat din oficiu
a fl. 10.—, 12.—, 15.—.

Ne rugăm pentru binevoitoare comande cât mai grabnice. Ori-ce comandă se
execută tot atât de conștient, ca-șicând cumpărătorul însuși ar fi de față.

Obiectele neconvenabile se schimbă ori se retrimite banii.

[1174] 1-5

P. FROMM,

oroloage și giuvaere

VIENA, II., Obere Donaustrasse 107.

Sensație

[1178] 1-6

oroloagele remontoir din goldin de Genf,
care s'au aflat numai acum.

Aceste oroloage, mulțumită splendei și eleganței
lor execuții, nu se pot deosebi de celea din aur curat,
nici chiar din partea oamenilor specialiști.

Cuțitele admirabil ciselate, rămân pentru totdeauna
absolut neschimbate și pentru mersul regulat al oro-
loagelor se dă o garanție în scris pe 3 ani.

Prețul a 6 fl.

Lanțuri de goldin potrivite pentru asemenea oroloage, fason sport-marchis sau
pancer a 1 fl. 50 cr.

La fiecare orologiu se dă gratuit o pungă de piele.

A se adresa la:

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

Se trimite pe lângă rambursă postală. — Dacă nu convin oroloagele se reprimesc înapoi.

Convinge-te

Că bicicletele mele model
1897 din materialul verita-
bil englez și aparținentele
lor sunt cele mai bune și cu
toate aceste cele mai ieftine. [550] 8-10
Modelele din 1897 au mers excelent,
sunt tari și totuși ușoare. Touren-Nower,
construcțiune perfect de frumoasă, exterior
elegant, duble obezi goale lanț Perry și
mașină de precisiune de primul rang.

Se caută negustori.

Cataloge gratis și franco.

M. Rundbakin,

Viena, II., Taborstrasse 35.

Cea mai mare casă pentru spedare de
biciclete în Austria.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
siliului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cr. în
marce postale. [478] 10-52

Curt Röber, Braunschweig.

La preafinalul ordin al Maiestății Sale c. și reg. Apostolice:
A XXXI-a LOTERIE DE STAT
pentru scopuri de caritate pe seama civililor.

7816 câștiguri în bani gata, împărțite în 148 câștiguri principale cu 3834 câștiguri
prealabile, și 3834 câștiguri ulterioare, în sumă totală de 165.000 coroane în aur și
100 950 fl. v. a. și anume:

1 Câștig de 150.000 coroane în aur	150.000	8 Câștiguri de 175 florini	1400
1 " " 15.000	15.000	14 " " 150 "	2100
1 " " 5000 florini val. austr.	5000	18 " " 100 "	1800
1 " " 4000 " " " "	4000	28 " " 75 "	2100
1 " " 3000 " " " "	3000	52 " " 50 "	2600
1 " " 2000 " " " "	2000	96 " " 30 "	2880
1 " " 1800 " " " "	1800	50 " " 25 "	1250
1 " " 1600 " " " "	1600	182 " " 20 "	3640
1 " " 1300 " " " "	1300	584 " " 15 "	8760
3 Câștiguri de 1000 " " " "	3000	350 " " 12 "	4200
4 " " 500 " " " "	2000	1350 " " 10 "	13.500
4 " " 300 " " " "	1200	680 " " 7 "	4620
4 " " 200 " " " "	800	4400 " " 6 "	26.400

Tragerea urmează nesmintit la 10 Iunie 1897. — Un los costă 2 fl. v. a.

Losuri se capătă la despartământul loteriei de stat din Viena, I., Riemergasse 7, în colecturile de
loterie, traficul de tutun, la oficiile de dare, poșta și telegraf, în localurile de zarafie etc. Planul
tragerii se dă gratuit. — Losurile trimise prin poșta sunt scutite de porto.

Dela direcțiunea ces. reg. a loteriilor.

[1171] 1-10

Despartământul loteriei de stat.

Banca și cassa de păstrare ardeleană pe acții în Cluj.

(Erdélyi bank- és takarékpénztár részvénytársaság, Kolozsvár.)

vinde diverse losuri pe rate și anume: [1188] 1-2

12—18—24 și 36 rate lunare.

Tragerile cele mai apropiate:

Losuri de premii ungurești din 1870	fl. 120.000.—
Losuri ungare hipotecare de 4%	" 50.000.—
Losuri de stat din 1860	" 60.000.—
Losuri de credit austriace	" 150.000.—
Losuri ungare crucea-roșie	" 20.000.—
Losuri austriace crucea-roșie	" 20.000.—
Losuri basiliace	" 20.000.—
Losuri italiene crucea-roșie	Lire 35.000.—

Interesele losurilor, cari aduc interese, aparțin cumpărătorului.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Maraschall.

Zacherlin

Efect miraculos! Omoară — ca nici un alt

mijloc — ori-ce insecte, pentru-ce și este ca unic lăudat și căutat în lumea întreagă. Semnele lui sânt: 1 flaconul sigilat, 2, numele „ZACHERL”.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann	Friedrich Homm	J. B. Misselbacher	Josef Schwarz	Josef Wagner
Johann Billes	Franz Jahn Söhne	J. C. Molnar, apot.	Carl Sebes	Wilhelm Wazek
Ludwig Fuchs	Gustav Kessler	A. Reisch	Georg Serfözü	Josef Zimmermann
G. W. Grohmann	Albert Kisch	F. A. Reissenberger	Fr. J. Wagner	Therese Zweier
Gustav Gürtler	Ludwig Kurowski	Rudolf Schuster		

În Mediaș la: Carl Breckner, Joh. Buresch jun., Friedrich Josef Guggenberger, Julius Ipsen, Martin Schemmel.

Se poate capăta în Făgăraș la: Joh. P. Hermann, J. János, Alex. Nehrer, Romus G. Romonțianu von Romonczal, Ap. Heinrich Schul.

Depozite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde se află afișate placate despre Zacherlin.